

Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів з української мови

Оцінювання результатів навчання української мови здійснюється на основі функціонального підходу до шкільного мовного курсу, який насамперед має забезпечити учням уміння ефективно користуватися мовою як засобом пізнання, комунікації; високу мовну культуру особистості; сприяти формуванню громадянської позиції, національної самосвідомості.

Функціональний підхід передбачає таке співвідношення мовної теорії та мовленнєвої практики, за якого пріоритетним є розвиток навичок мовленнєвої діяльності: аудіювання, говоріння, читання, письма. Робота над мовною теорією, формуванням знань про мову підпорядковується інтересам розвитку мовлення.

Практична мовленнєва орієнтація шкільного курсу мови та оцінювання результатів навчання особливо актуальні з огляду на реформування середньої загальноосвітньої школи, одним із найважливіших завдань якої має бути розвиток творчих здібностей, ініціативності, пізнавальної самостійності школярів, їх уміння працювати з інформацією, критично оцінювати її, застосовувати для розв'язання життєвих проблем. В оцінюванні результатів навчання мови треба враховувати, що мова є не лише предметом вивчення, а й засобом навчання інших предметів, а це підвищує вимоги до рівня сформованості мовленнєвих навичок школярів.

Оцінювання результатів навчання мови здійснюється на основі:

- а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості;
- б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи-знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційно-ціннісного ставлення до світу;
- в) функціонального підходу до шкільного мовного курсу, який передбачає вивчення мовної теорії в аспекті практичних потреб розвитку мовлення.

Об'єктами оцінювання мають бути:

- мовленнєві вміння й навички з чотирьох видів мовленнєвої діяльності;
- знання про мову й мовлення;
- мовні вміння та навички;
- досвід творчої діяльності;
- досвід особистого емоційно-ціннісного ставлення до світу

Оцінювання результатів мовленнєвої діяльності

I. Аудіювання (слухання-розуміння)

1. Перевіряється здатність учня сприймати на слух незнайоме за змістом висловлювання із одного прослуховування:

а) розуміти:

- мету висловлювання;
- фактичний зміст;
- причинно-наслідкові зв'язки;
- тему і основну думку висловлювання;
- виражально-зображувальні засоби прослуханого твору;

б) давати оцінку прослуханому.

Перевірка аудіювання учнів здійснюється фронтально за одним із варіантів.

Варіант перший: учитель читає один раз незнайомий учням текст, а потім пропонує серію запитань з варіантами відповідей. Школярі повинні мовчки вислухати кожне запитання, варіанти відповідей до нього, вибрати один із варіантів і записати лише його номер поряд із номером запитання: (наприклад, 1.3, де цифра «1» – номер запитання, а цифра «3» – номер обраної відповіді).

Варіант другий: учні одержуть видрукувані запитання та варіанти відповідей на них і відзначають галочкою правильний з їхнього погляду варіант. У п'ятому класі учням пропонується 6 запитань з чотирма варіантами відповідей, 6-12 класах - 12 запитань з чотирма варіантами відповідей.

Для одержання достовірних результатів тестування кількість варіантів відповідей на тестове завдання не повинна бути меншою від чотирьох. Запитання мають торкатися всіх зазначених вище характеристик висловлювання і розташовуватися в порядку наростання їх складності.

1. Матеріал для контрольного завдання: зв'язне висловлювання (текст) добирається відповідно до вимог програми для кожного класу.

Обсяг тексту (і відповідно тривалість звучання) орієнтовно визначається так:

Клас	Обсяг та час звучання текстів, що належать до			
	художнього стилю		інших стилів	
5-й	400-500 слів	4-5 хвилин	300-400 слів	3-4 хвилин
6-й	500-600	5-6	400-500	4-5
7-й	600-700	6-7	500-600	5-6
8-й	700-800	7-8	600-700	6-7
9-й	800-900	8-9	700-800	7-8
10-й	900-1000	9-10	800-900	8-9
11-й	1000-1100	10-11	900-1000	9-10
12-й	1100-1200	11-12	1000-1100	10-11

2. **Одиниця контролю:** відповіді учнів на запитання за прослуханим текстом, одержані в результаті виконання тестових завдань.

3. Оцінювання.

Правильна відповідь на кожне із 6 запитань оцінюється двома балами, кожне із 12 запитань оцінюється одним балом. Оцінювання здійснюється з огляду на те, що за цей вид діяльності учень може одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка ще не дала належного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав завдання, він має пройти перевірку додатково, щоб одержати відповідний бал.

II. Говоріння й письмо (діалогічне та монологічне мовлення)

Діалогічне мовлення

Оцінюється здатність учнів:

а) виявляти певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється;

б) уміти складати діалог відповідно до запропонованої ситуації й мети спілкування; самостійно досягати комунікативної мети; використовувати репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; дотримуватися теми, спілкування та норм літературної мови; демонструвати певний рівень вправності у процесі діалогу (стислість, логічність, виразність, доречність, точність, емоційність тощо);

в) висловлювати власну думку щодо теми, яка обговорюється;

г) аргументувати висловлені тези, коректно спростовувати помилкові висловлювання співрозмовника.

Критерії оцінювання діалогічного мовлення

Рівень	Бали	Критерії навчальних досягнень учнів
I. Початковий	1	Учень (учениця) підтримує діалог на елементарному рівні. Здебільшого він (вона) відповідає на запитання лише однозначними реченнями ("так" чи "ні") або уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру
	2	Учень (учениця) відповідає на елементарні запитання короткими репліками, які лише частково реалізують комунікативну мету.
	3	Учень (учениця) бере участь у діалозі за найпростішою за змістом мовленнєвою ситуацією, може не лише відповідати на запитання співрозмовника, а й формулювати деякі запитання; комунікативна мета досягається ним (нею) лише частково
II. Середній	4	Учень (учениця) бере участь у діалозі з нескладної за змістом теми, певною мірою досягає мети спілкування, його (її) репліки лише частково враховують ситуацію спілкування
	5	Учень (учениця) бере участь у діалозі за нескладною за змістом мовленнєвою ситуацією, дотримується елементарних правил поведінки в розмові, загалом досягає комунікативної мети, проте може відхилитися від теми, його (її) мовлення характеризується стереотипністю
	6	Учень (учениця) загалом досягає комунікативної мети в діалозі з нескладної теми, його (її) репліки в основному змістовні, відповідають основним правилам поведінки в розмові, нормам етикету, участь у діалозі здійснюється переважно за допомогою вчителя або співрозмовника, спирається на запропонований зразок

III. Достатній	7	Діалогічне мовлення учня (учениці) за своїм змістом спрямовується на розв'язання певної проблеми, загалом є змістовним, невимушеним; відстежуються елементи особистісної позиції щодо предмета обговорення, правила спілкування в цілому дотримуються, судження загалом самостійні й аргументовані, відхилення від теми, помилки в мовному оформленні реплік майже не трапляються
	8	Учень (учениця) загалом вправно бере участь у діалозі за ситуацією, що містить певну проблему, досягаючи комунікативної мети, висловлює судження й аргументує їх з допомогою загальновідомих фактів, у діалозі з'являються елементи оцінних характеристик та узагальнень
	9	Учень (учениця) самостійно складає діалог з проблемної теми, демонструючи загалом достатній рівень вправності й культури мовлення (чітко висловлює думки, уміє сформулювати цікаве запитання, дати влучну, змістовну відповідь, виявляє толерантність, стриманість, коректність у разі незгоди з думкою співрозмовника), особиста позиція виражається порівняно нечітко, аргументація відзначається оригінальністю, самостійністю
IV. Високий	10	Учень (учениця) складає діалог за проблемною ситуацією, демонструючи належний рівень мовленнєвої культури, вміння чітко формулювати думки, обґрунтовуючи власну позицію, виявляє готовність уважно й доброзичливо вислухати співрозмовника, даючи йому можливість висловитися; дотримується правил мовленнєвого етикету; структура діалогу, мовне оформлення його реплік у цілому відповідають нормам
	11	Учень (учениця) складає діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми та визначивши проблему для обговорення, переконливо й оригінально аргументує свою позицію, зіставляє різні погляди на той самий предмет, розуміючи при цьому можливість інших підходів до обговорюваної проблеми, виявляє повагу до думки іншого; структура діалогу, мовне оформлення його реплік відповідають нормам
	12	Учень (учениця) складає глибокий за змістом і досконалий за формою діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми та визначивши проблему для обговорення, демонструючи вміння уважно й доброзичливо вислухати співрозмовника, коротко, виразно, оригінально сформулювати свою думку, дібрати цікаві, влучні, переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі й із власного життєвого досвіду, зіставити різні погляди на той самий предмет, змінити свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; дотримується правил поведінки й мовленнєвого етикету в розмові

Матеріал для завдань добирається з урахуванням тематики соціокультурної змістової лінії чинної програми, рівня підготовки, вікових особливостей і пізнавальних інтересів учнів.

Обсяг діалогу визначається так:

<i>Клас</i>	Орієнтовна кількість реплік для двох учнів
5-й	6-7 реплік
6-й	7-8 реплік
7-й	8-10 реплік
8-й	10-12 реплік
9-й	12-14 реплік
10-й	14-16 реплік
11-й	16-18 реплік

Монологічне мовлення

Говоріння (усні переказ і твір); письмо (письмові переказ і твір)

Оцінюється здатність учня:

- а) усно чи письмово виявляти певний рівень обізнаності з теми, що розкривається;
- б) уміти будувати висловлювання певного обсягу, добираючи і впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал (епізод із власного життєвого досвіду, прочитаний або прослуханий текст, епізод з кінофільму, сприйнятий (побачений чи почутий) твір мистецтва, розповідь іншої людини тощо); ураховувати мету спілкування, адресата мовлення; розкривати тему висловлювання; виразно відображати основну думку висловлювання, диференціюючи матеріал на головний і другорядний; викладати матеріал логічно, послідовно; використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови; додержувати єдності стилю;
- в) виявляти своє ставлення до предмета висловлювання, розуміти та враховувати можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;
- г) виявляти певний рівень творчої діяльності, зокрема: трансформувати одержану інформацію, відтворюючи її докладно, стисло, вибірково, своїми словами, змінюючи форму викладу, стиль тощо відповідно до задуму висловлювання; створювати оригінальний текст певного стилю; аргументувати висловлені думки, переконливо спростовувати помилкові докази; викладати матеріал виразно, доречно, економно, виявляти багатство лексичних і граматичних засобів.

Сучасні соціокультурні умови, інтеграція української освіти в європейський контекст зумовлює введення до навчальних програм такого виду письмових робіт, як есе, спрямованого на активізацію навчально-пізнавальної діяльності учнів, учениць, підвищення в них інтересу до навчання предмета, розвиток особистості, критичного мислення, лінгвокреативності.

Есе – самостійна творча письмова робота, ознакою якої є особистісний характер сприймання проблеми та її осмислення, невеликий обсяг, вільна композиція, невимушеність та емоційність викладу.

Види есе:

Вільне	Формальне
Ознаки:	Ознаки:
невеликий обсяг(7-10 речень);	обсяг 120-200 слів
	логічна організація структури:
	наявність відповідних
довільна форма і стиль викладу зі	компонентів (теза, аргументи,
збереженням структурованості	прикладні, оцінювальні судження,
тексту (вступ, основна частина,	висновок);
висновок);	грунтовність викладу;
наявність позиції автора.	наявність позиції автора.

Вільне есе обмежене в часі (5 – 10 і 10 – 15 хв.). До нього доцільно вдаватися на кожному уроці й на різних етапах його: цілевизначення, закріплення, рефлексії тощо.

Для написання **формального есе** виділяють більше часу: від 20 до 45 хвилин.

Види формального есе:

інформаційне (есе-розповідь, есе-визначення, есе-опис);

критичне;

есе-дослідження (порівняльне есе, есе-протиставлення, есе причини-наслідку, есе-аналіз).

Вимоги до формального есе

1. Обсяг – 1 – 2 сторінки тексту (120-200 слів).
2. Есе повинно сприйматися як цілісний твір, ідея якого зрозуміла й чітка.
3. Кожен абзац есе розкриває одну думку.
4. Необхідно писати стисло і ясно. Есе не повинно містити нічого зайвого, має нести лише інформацію, необхідну для розкриття ідеї есе, власної позиції автора.
5. Есе має відрізнятися чіткою композиційною побудовою, бути логічним за структурою. В есе, як і в будь-якому творі, повинна простежуватися внутрішня логіка, що визначається, з одного боку, авторським підходом до обговорюваного питання, а з іншого – самим питанням. Необхідно уникати різких стрибків від однієї ідеї до іншої, думка має розкриватися послідовно.
6. Есе повинно засвідчити, що його автор знає й осмислено застосовує теоретичні поняття, терміни, узагальнення, ідеї.
7. Есе має містити переконливе аргументування порушеної проблеми.

Структура есе

Есе складається з таких частин – вступ, основна частина, висновок.

Вступ – обґрунтування вибору теми есе.

Основна частина – теоретичні основи обраної проблеми й виклад основного питання. Ця частина припускає розвиток аргументації й аналізу, а також обґрунтування їх, виходячи з наявних даних, інших аргументів і позицій.

Висновок – узагальнення й аргументовані висновки до теми тощо. Підсумовує есе або ще раз вносить пояснення, підкріплює зміст і значення викладеного в основній частині

Критерії оцінювання мовного та змістового оформлення есе

Критерії оцінювання змісту есе		Критерії оцінювання мовного оформлення есе		
Вимоги до оцінювання навчальних досягнень учнів	Ба ли	Грамотність		Ба ли
		орфографічні, пунктуаційні, помилки	Лексичні, граматичні, стилістичні	
Побудованому учнем (ученицею) тексту бракує зв'язності й цілісності, урізноманітнення потребує лексичне та граматичне оформлення роботи; теза не відповідає запропонованій темі; не наведено жодного аргументу.	1	13 і більше		1
Побудоване учнем (ученицею) висловлення характеризується фрагментарністю, думки викладаються на елементарному рівні; потребує збагачення й урізноманітнення лексики і граматична будова мовлення; теза не відповідає запропонованій темі; наведені аргументи не є доречними; прикладу немає або він не є доречним.	2	12		2
Учневі (учениці) слід працювати над виробленням умінь послідовніше й чіткіше викладати власні думки, дотримуватися змістової та стилістичної єдності висловлення, потребує збагачення та урізноманітнення лексики й граматична будова висловлення; теза частково відповідає запропонованій темі; наведений аргумент не впливає з тези; приклад не є доречним; висновок сформульовано нечітко.	3	11	9-10 і більше	3
Висловлення учня (учениці) за обсягом складає дещо більше половини від норми й характеризується певною завершеністю, зв'язністю; чіткіше мають розрізнятися основна та другорядна інформація; висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами; є недоліки за сімома показниками: посереднє розуміння теми; порушення послідовності побудови твору; рівень словникового запасу нижче середнього; відносна стильова єдність твору; не сформульовано вправно тезу; наведено один аргумент.	4	9-10		4
За обсягом робота учня (учениці) наближається до норми, загалом є завершеною, тему значною мірою розкрито; не сформульовано вправно тезу; наведено один аргумент; приклад непереконливий; висновок лише частково відповідає тезі, не пов'язаний з аргументом та прикладом; трапляються недоліки за низкою показників (до шести): роботі властива поверховість висвітлення теми, не простежується основна думка, відносно струнка побудова твору, середній рівень словникового запасу, бракує стильової єдності.	5	7-8		5
За обсягом висловлення учня (учениці) сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний; учень (учениця) наводить один доречний аргумент; наводить непереконливий приклад; висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами та прикладами; робота характеризується недоліками за п'ятьма показниками: помітний її репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий, учень (учениця) неточно добирає слова й синтаксичні конструкції.	6	5-6	7-8	6

Учень (учениця) самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст, формулює тезу, яка відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; висновок відповідає запропонованій темі; у роботі є недоліки (до чотирьох): відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; висловлювання не завжди конкретне, просторовий виклад міркувань, не підкріплених фактичним матеріалом нелогічне розташування абзаців, переходи між ними не є вмотивованими; основна думка не аргументується.	7	4	6	7
Учень (учениця) самостійно буде достатньо повне, осмислене висловлення, загалом ґрунтовно висвітлює тему, формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; приклад не конкретизований; висновок відповідає запропонованій темі; трапляються недоліки за трьома показниками: невміння пов'язати предмет обговорення із сучасністю, не добирає переконливі докази для обґрунтування певного явища, відносно багатство словникового запасу, робота не відзначається різноманітністю та чіткістю слововживання.	8	3	5	8
Учень (учениця) самостійно буде послідовний, повний, логічно викладений текст; формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; загалом розкриває тему, висловлює основну думку; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; наводить один доречний приклад; висновок відповідає запропонованій темі; у роботі виявлені недоліки за двома показниками: тезу чітко не сформульовано, відсутність виразної особистісної позиції, належної її аргументації тощо.	9	1+1 (негруба)	4	9
Учень (учениця) самостійно буде послідовний, повний текст, ураховує комунікативне завдання, чітко формулює тезу; певним чином аргументує різні погляди на проблему, наводить два доречні й переконливі аргументи, приклади; неординарна побудова твору, робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, дотриманням стильової єдності й виразності тексту, але за одним із критеріїв допущено помилку; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.	10	1	3	10
Учень (учениця) самостійно буде послідовний, повний текст, ураховує комунікативне завдання; вправно формулює тезу; аргументовано, чітко висловлює власну думку, зіставляє її з думками інших, уміє пов'язати обговорюваний предмет із власним життєвим досвідом, наводить два доречні й переконливі аргументи для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; приклади конкретизовані; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.	11	1 (негруба)	2	11
Учень (учениця) самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою та оформленням висловлення відповідно до мовленнєвої ситуації; повно, вичерпно висвітлює тему; вправно формулює тезу; аналізує різні погляди на той самий предмет, наводить два доречні аргументи, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання певних життєвих проблем; приклади переконливі, конкретизовані; цілісний, послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність викладу); висновок відповідає запропонованій темі й органічно впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів; робота відзначається багатством слововживання та художньою цінністю.	12	-	1	12

Переказ

Матеріалом для переказу (у/п) може бути текст, що двічі читається вчителем, або попередньо опрацьований текст, самостійно прочитаний матеріал з періодики, епізод фільму чи телепередачі тощо.

Обсяг тексту для переказу:

<i>Клас</i>	<i>Кількість слів</i>
5	100-150
6	150-200
7	200-250
8	250-300
9	300-350
10	350-400
11	400-450

Обсяг тексту для стислого чи вибіркового переказу має бути у 1,5-2 рази більшим за обсяг тексту для докладного переказу.

Тривалість звучання усного переказу 3-5 хвилин.

Обсяг письмового творчого завдання до переказу

<i>Клас</i>	<i>Кількість сторінок</i>
5	0,3-0,5
6	
7	0,5-0,75
8	
9	0,75-1,0
10	
11	1,0-1,5

Твір

Матеріалом для твору (у/п) можуть бути: тема, сформульована на основі попередньо обговореної проблеми, життєвої ситуації, прочитаного та проаналізованого художнього твору тощо.

Обсяг письмового твору:

<i>Клас</i>	<i>Кількість сторінок</i>
5	0,5-1,0
6	1,0-1,5
7	1,5-2,0
8	2,0-2,5
9	2,5-3,0
10	3,0-3,5
11	3,5-4,0

У монологічному висловлюванні оцінюється зміст і форма. За висловлювання ставиться 1 оцінка: на основі підрахунку допущених недоліків за зміст і помилок за мовне оформлення, враховуючи їх співвідношення.

Оцінюючи усне висловлювання, враховують наявність відхилень від орфоепічних норм, правильність інтонуювання речень;

у письмових висловлюваннях – наявність:

- Орфографічних і пунктуаційних помилок, підрахованих сумарно, без диференціації
- Лексичних, граматичних, стилістичних.

Загальну оцінку за мовне оформлення виводять так: до бала за орфографію та пунктуацію додають бал, якого заслуговує робота за кількістю лексичних, граматичних і стилістичних помилок; одержана сума ділиться на 2.

Під час виведення єдиної оцінки за письмову роботу до кількості балів, набраних за зміст, додається кількість балів за мовне оформлення і їх сума ділиться на 2(якщо частка не є цілим числом, вона округлюється в бік більшого числа)

Критерії оцінювання монологічного мовлення

Рівень	Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів	Грамотність	
			Припустим а кількість орфографіч них і пунктуацій них помилко	Припустима кількість лексичних, граматичних і стилістич- них помилко
I. Початко вий	1	Побудованому учнем (ученицею) тексту бракує зв'язності й цілісності, урізноманітнення потребує лексичне та граматичне оформлення роботи	15-16 і більше	9-10
	2	Побудоване учнем (ученицею) висловлювання характеризується фрагментарністю, думки викладаються на елементарному рівні; потребує збагачення й урізноманітнення лексика і граматична будова мовлення	13-14	
	3	Учневі (учениці) слід працювати над виробленням умінь послідовніше й чіткіше викладати власні думки, дотримуватися змістової та стилістичної єдності висловлювання, потребує збагачення та урізноманітнення лексика й граматична будова висловлювання	11-12	
II. Середній	4	Висловлювання учня (учениці) за обсягом складає дещо більше половини від норми і характеризується певною завершеністю, зв'язністю; розкриття теми має бути повнішим, ґрунтовнішим і послідовнішим; чіткіше мають розрізнятися основна та другорядна інформація; потребує урізноманітнення добір слів, більше має використовуватися авторська лексика	9-10	7-8
	5	За обсягом робота учня (учениці) наближається до норми, у цілому є завершеною, тему значною мірою розкрито, проте вона потребує глибшого висвітлення, має бути увиразнена основна думка, посилена єдність стилю, мовне оформлення різноманітнішим	7-8	
	6	За обсягом висловлювання учня (учениці) сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний, але учневі ще слід працювати над умінням самостійно формулювати судження, належно їх аргументувати, точніше добирати слова й синтаксичні конструкції	5-6	
III. Достатній	7	Учень (учениця) самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст (у переказі – з урахуванням його виду), вдало добирає лексичні засоби (у переказі використовує авторські засоби виразності, образності мовлення), але ще має вдосконалювати вміння чітко висвітлювати тему, послідовно її викладати, належно аргументувати основну думку	4	5-6

	8	Учень самостійно буде достатньо повне (у переказі – з урахуванням його виду), осмислене висловлювання, у цілому ґрунтовно висвітлює тему, добирає переконливі аргументи на їх користь, проте ще має працювати над урізноманітненням словника, граматичного та стилістичного оформлення роботи	3	
	9	Учень самостійно буде послідовний, повний, логічно викладений текст (у переказі – з урахуванням його виду); у цілому розкриває тему, висловлює основну думку (у переказі – авторську позицію); вдало добирає лексичні засоби (у переказі використовує авторські засоби виразності, образності мовлення), проте ще має працювати над умінням виразно висловлювати особистісну позицію і належно її аргументувати	1+1 (негруба)	
IV. Високий	10	Учень самостійно буде послідовний, повний (у переказі – з урахуванням його виду) текст, ураховує комунікативне завдання, висловлює власну думку, певним чином аргументує різні погляди на проблему (у переказі зіставляє свою позицію з авторською), робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, дотриманням стильової єдності й виразності тексту.	1	3
	11	Учень самостійно буде послідовний, повний текст (у переказі – з урахуванням його виду), ураховує комунікативне завдання; аргументовано, чітко висловлює власну думку, зіставляє її з думками інших (у переказі враховує авторську позицію), уміє пов'язати обговорюваний предмет із власним життєвим досвідом, добирає переконливі докази для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю	1 (негруба)	2
	12	Учень самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою та оформленням висловлювання відповідно до мовленнєвої ситуації; повно, вичерпно висвітлює тему; аналізує різні погляди на той самий предмет, добирає переконливі аргументи на користь тієї чи іншої позиції, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання певних життєвих проблем; робота відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю та різноманітністю, стилістичною довершеністю	–	1

Ш. Читання

Читання вголос

Оцінюється здатність учня:

- розуміти прочитане;
- читати з достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм;
- виражати з допомогою темпу, тембру, гучності читання особливості змісту, стилю тексту, авторський задум;
- приспосовувати читання до особливостей слухачів (ступеня підготовки, зацікавленості певною темою тощо).

Перевірка читання вголос здійснюється у **5-9 класах** індивідуально (учитель дає учневі текст, опрацьований на попередніх уроках, деякий час на підготовку і пропонує прочитати текст перед класом)

Текст добирається з таким розрахунком, щоб час його озвучення (за нормативною швидкістю) окремим учнем дорівнював 1-2 хв. Одиниця контролю: озвучений учнем текст (швидкість читання у звичайному для у мовлення темпі – 80-120 слів/хв.)

Критерії оцінювання

Рівень	Бали	Характеристика читання
I. Початковий	1-3	Учень читає ще дуже повільно, структурує текст і речення, читає і вимовляє слова, інтонує речення із значною кількістю помилок
II. Середній	4-6	Учень читає зі швидкістю, що наближається до норми, поділяючи текст на речення, пов'язуючи слова в реченні між собою, але читає не досить плавно і виразно, припускаючись помилок в інтонуванні, вимові
III. Достатній	7-9	Учень читає плавно, з належною швидкістю, правильно інтонує речення й поділяє на смислові відрізки, але припускається певних недоліків за деякими критеріями
IV. Високий	10-12	Учень читає плавно, швидко, правильно інтонує речення й поділяє їх на смислові відрізки; добре відтворює авторський задум, стильові особливості тексту, розв'язує комунікативне завдання, читає орфоепічно правильно

Читання мовчки

Оцінюється здатність учня:

- читати незнайомий текст із належною швидкістю, розуміти й запам'ятовувати після одного прочитування фактичний зміст, причиново-наслідкові зв'язки, тему і основну думку, виразально-зображувальні засоби прочитаного твору;
- давати оцінку прочитаному.

Перевірка вміння читати мовчки здійснюється фронтально за допомогою тестових завдань.

У **5 класі** учням пропонують 6 запитань за текстом з 4 варіантами відповідей;

у **6-11 класах** – 12 запитань з 4 варіантами відповідей.

Обсяг текстів для контрольного завдання визначається так:

Клас	Обсяг тексту для читання мовчки	
	Худ. стилю	інших стилів
5	360-450 слів	300-360
6	450-540	360-420
7	540-630	420-480
8	630-720	480-540
9	720-810	540-600
10	810-900	600-660
11	900-990	660-720

IV. Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь учнів.

Перевірці підлягають уміння правильно писати слова на вивчені орфографічні правила і словникові слова, визначені для запам'ятовування; ставити розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформлювати роботу.

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є **контрольний текстовий диктант**. Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою

Обсяг тексту

Клас	Кількість слів
5	90-100
6	100-110
7	110-120
8	120-140
9	140-160
10	170-180
11	180-190

Визначаючи кількість слів у диктанті, враховують як самостійні, так і службові частини мови.

Диктант оцінюється 1 оцінкою на основі таких критеріїв:

Орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково (виправляються, але не враховуються помилки :

- 1) на правила, які не включені до шкільної програми;
- 2) на ще не вивчені правила; 3) у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилася спеціальна робота; 4) у передачі так званої авторської пунктуації);
- Повторювані помилки (в одному і тому ж слові, яке повторюється в диктанті кілька разів) вважаються 1 помилкою; однотипні помилки (на одне й те саме правило), але у різних словах вважаються різними помилками

Розрізняють грубі і не грубі помилки (до не грубих відносять:

- 1) у винятках з усіх правил;
- 2) у написанні великої букви в складних власних назвах; 3) у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками; 4) у випадках, коли замість одного знака поставлений інший; 5) у випадках, що вимагають розрізнення не і ні – у сполученнях не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не..., ніщо інше не ...; 6) у пропуску одного зі сполучуваних розділових знаків або порушенні їх послідовності; у заміні українських букв російськими)
- П'ять виправлень прирівнюється до 1 помилки

Нормативи оцінювання диктанту

Бали	Кількість слів
1	15 і більше
2	13-14
3	11-12
4	9-10
5	7-8
6	5-6
7	4
8	3
9	1 + 1(негруба)
10	1
11	1 (1 негруба)
12	-

V. Оцінювання мовних знань і вмінь.

Оцінюванню підлягають знання та вміння з мови, потрібні передусім для правильного використання мовних одиниць, а саме:

- а) розпізнавання, групування й класифікування вивчених мовних явищ;
- б) сполучування слів, доповнення й трансформація речень, добір належної форми слова, потрібної лексеми, відповідних засобів зв'язку між частинами речення, між реченнями в групі пов'язаних між собою речень тощо;
- в) розуміння значення мовних одиниць та особливостей їх використання в мовленні.

Перевірка мовних знань і вмінь здійснюється за допомогою завдань тестового характеру. На їх виконання відводиться 15-20 хвилин уроку залежно від характеру виучуваного матеріалу. Решту часу контрольного уроку може бути використано на виконання завдань з читання мовчки.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Тестові завдання складаються з трьох рівнів завдань:

перший рівень – завдання 1 – 12;

другий рівень – завдання 13 – 15;

третій рівень – завдання 16 – 21.

Завдання 1 – 12 містять по чотири варіанти відповідей, серед яких лише одна правильна.

Кожна правильна відповідь оцінюється 0,5 бала. Максимальна кількість балів на даному рівні – 6.

Завдання 13 – 15 на встановлення відповідності. Необхідно поєднати по чотири пари в кожному завданні. Завдання оцінюються 2 балами (кожна правильно встановлена пара 0,5 бала). Максимальна кількість балів на даному рівні – 6.

Завдання 16 – 21 передбачають виконання практичних вправ, що засвідчать практичні уміння вступника. Виконання кожного завдання оцінюється від 0 до 2 балів. Максимальна кількість балів на даному рівні – 12.

Максимальна кількість балів за роботу – 24. Якщо отриманий результат є числом у вигляді десяткового дробу, то він коректується методом математичного округлення до найближчого цілого. Набрану кількість балів викладач повинен перевести за таблицею у 12-бальну систему оцінювання.

ТАБЛИЦЯ ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ

№ завдання	Кількість завдань	Кількість балів за кожне правильно виконане	Кількість балів (всього)
1 – 12	12	0,5	6
13-15	3	0,5*2	6
16-21	6	2	12
Всього			24

ТАБЛИЦЯ ПЕРЕВЕДЕННЯ БАЛІВ

1-2	3-4	5-6	7-8	9-10	11-12	13-14	15-16	17-18	19-20	21-22	23-24
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Критерії оцінювання творчих робіт та презентацій

	Близкуче 10-12 балів	Добре 7-9 балів	Можеш краще 4-6 балів	Не завершено 1-3 балів
Зміст презентації	Чітке формулювання теми. Наявні приклади та сформульовані чіткі висновки, згідно теми та мети. Презентація - зрозуміла та цікава для глядачів. Відредагована – відсутні граматичні та стилістичні помилки. Список використаних джерел відформатований.	Нечітко сформульована тема . Дослідження ґрунтується на підтвердженні або спростуванні 1-2 гіпотез. Приклади не повністю ілюструють висновки, яких дійшли учні .	Не сформульовано мету дослідження. Не зовсім вдало підбрано приклади. Висновки сформульовано неточно, порушено логіку викладу матеріалу. Презентація важко сприймається глядачами.	Проект зацентований на темі, але не висвітлює її. Мають місце фактичні помилки чи незрозумілості, але вони незначні. Проект здається випадковим, нашвидку зробленим, чи незакінченим. Наявні значні фактичні помилки, незрозумілості та нерозуміння теми учнями або неточності.
Оформлення	Інформація в презентації логічно викладена. Малюнки вдало розташовані, стосуються теми проекту і допомагають розкрити його зміст. Текст читається легко. Фон неяскравий і добре пасує до кольору тексту і графіки. Вдало використано аудіо-ефекти. Наявні гіперпосилання працюють. Використано діаграми.	В презентації наявні малюнки, які допомагають розкрити зміст проекту, вдало підбрано кольорове оформлення. В роботі відсутні аудіо-ефекти (звук, анімація). Робота переобтяжена текстом, що ускладнює її сприйняття. Наявні гіперпосилання працюють.	Робота переобтяжена ілюстраціями, які заважають сприймати інформацію. Не продумано оформлення слайдів та розміщення на них тексту. Наявні гіперпосилання не працюють.	Не всі використані малюнки пов'язані з викладеним матеріалом. Відсутні аудіо-візуальні ефекти. Кількість слайдів не більше 5. Гіперпосилання відсутні.
Групова робота	При виконанні групової роботи простежується взаємоповага, злагодженість та	При виконанні групової роботи учні з повагою ставляться один до одного.	Між членами груп відсутня співпраця, кожен учень працює	Не всі учні працювали над проектом. Між членами групи часто були

Кількість і призначення учнівських зошитів.

2.1. Кількість **робочих** зошитів з української мови визначається за класами:

- 5-9-ті класи – по два зошити;
- 10-11-ті класи – по одному.

2.2. У робочих зошитах виконуються класні й домашні вправи (домашні не більше двох), словникові диктанти (5 кл. – 12 слів, 6-7-х кл. – 24, 8-9-х – 36, 10-11-х - 48), навчальні диктанти, твори, перекази, самостійні роботи, тестові завдання різних форм, складання різноманітних схем, таблиць та інші види робіт передбачені чинними програмами.

2.3. Для **контрольних** робіт з української мови в усіх класах використовують по одному зошиту, у якому виконуються контрольний диктант, переказ і твір, контрольмовної теми, контроль аудіювання і читання мовчки.

2.4. Зошити для контрольних робіт мають зберігатися в школі протягом навчального року.

3. Порядок перевірки письмових робіт.

3.1. Робочі зошити перевіряються:

- у 5-6-х кл. – двічі на тиждень;
- у 7-9-х класах – 2-3 рази на місяць;
- у 10-11-х класах – двічі на місяць.

3.1. Оцінку за **ведення зошитів** з української мови виставляють **щомісяця** окремою колонкою в журналі (від 1 до 12 балів). **У разі відсутності учня на уроці протягом місяця рекомендуємо в колонці за ведення зошита зазначати н/о (нема оцінки).**

Ведення зошитів оцінюється від 1 до 12 балів щомісяця протягом семестру і вважається поточною оцінкою, що зараховується до найближчої тематичної. Під час перевірки зошитів ураховується наявність різних видів робіт, грамотність, охайність, уміння правильно оформити роботи.

Оцінку за ведення зошита з української літератури виставляють у кожному класі окремою колонкою в журналі раз на місяць і враховують як поточну до найближчої тематичної. Під час оцінювання зошита з української літератури слід ураховувати наявність різних видів робіт; грамотність (якість виконання робіт); охайність; уміння правильно оформлювати роботи (дотримання вимог орфографічного режиму). У разі відсутності учня на уроці протягом місяця рекомендуємо в колонці за ведення зошита зазначати н/о (нема оцінки).

